

Ἐστὸν πατριώτη
Σηλυβριώτη.

Λοιπὸν ἐπὶ τὰ ἔργα σας, κλεινὲ Σηλυβριώτη,
κι' ἀμέσως παραδώσατε τὸν προσφιλή σας Δῆμον...
Ναὶ μὲν ἀναγνωρίζω καὶ σὰς γιὰ πατριώτη
καὶ ἴσως θὰ σὰς ἐψάλεν ἐπαίνους κι' ὁ Φιλήμων,
ἀλλ' ὅμως δὲν σὰς ἤρμοζε πολὺ ἡ Δημαρχία,
καὶ εἴθετε χρησιμώτερος εἰς τὰ τυπογραφεῖα.

Ἐλπίζομεν ὁ Δήμαρχος νὰ σὰς ἐμολογήσῃ
ὅτι τὰ καταφέρατε πολὺ καλὰ ὡς τώρα,
ἐλπίζομεν καὶ ὁ λαὸς νὰ σὰς εὐχαριστήσῃ
καὶ νὰ σὰς δώσῃ μάλιστα γιὰ σουβενίρ καὶ δῶρα.
Κι' ἐμεῖς μαζί σας εἴμεθα καθυποχρεωμένοι,
καὶ ὅτὸ τυπογραφεῖον σας τὸ φύλλον μας θὰ βγαίῃ.

Καὶ ἔστὸν Σερίφ τὸν Μπέη,
ποῦ τίποτε δὲν λέει.

Γκέλ μπουρτά μὲ τὸ σαρίκι, γκέλ μπουρτά μὲ τ' ἀντερτζή!
ἀπ' τὴ Λάρισα τί φέρνεις; τί καινούρια χαδαντήσα;
πῶς πηγαίνει ἐκεῖ ἄνω ἡ καλὴ ἐλευτεριά;
σὰς περνοῦν γιὰ κάρντα σάκι ἡ σὰς δέρνουνε μὲ λύσσα;
Γκέλ μπουρντά, Σερίφ ἐφέντημ, ἀσικλή μου γκέλ μπουρντά,
Ἐ! ποῦ θάσαι; ἔστὸν Τρικοῦπη ἢ ἔστὸν Θεωρῇ κοντά;

Ἐκεῖ σὲ μιὰ πόρτα τοῦ Πανεπιστημίου
φωνάζει ὁ Σεμτέλος μετὰ θυμοῦ ἀγρίου.

Μὴν κλείνετε τὴν πόρτα... εὐθὺς ἀνοίξετέ μου,
μὴ μ' ἔχετε ἀπ' ἐξω νὰ μὴν κρυολογήσω,
καὶ τότε δὲν θὰ κάμω παράδωσιν ποτέ μου,
καὶ ἡ φιλολογία πολὺ θὰ μείνῃ πίσω.
Κι' ἂν μὲ τὰ μοῦτρα τώρα ἐρρίχτηκα τοῦ Κόντου,
καθένας μας φροντίζει διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

Ἄν πρῶτα εἰς τὴν ἐδρὰν σπανίως ἐπατοῦσα,
ἂν πρῶτα ἐκοιμώμουν καὶ ὄλο ἀρρώστοῦσα,
μὰ τώρα ποῦ ὑπάρχει λουφὲς ἐπιμισθίου,
ποτέ μου δὲν θὰ λείψω ἐκ τοῦ Φροντιστηρίου.
Μὴν κλείνετε τὴν πόρτα, διότι, ἂν θυμώσω,
ποτέ τὴν Ἀντιγόνην κι' ἐγὼ δὲν θὰ ἐκδώσω.

Μὲ τὸν καλὸν μου Λάπαν, τὸν προσφιλή μου φίλον,
ὅπου συχνὰ ἰδρώνει μὲ ἀρετῆς ἰδρώτα,
ὁ πρόδρομος θὰ γίνω μεταβολῶν ποικίλων,
καὶ πυροκαγιά θ' ἀνάψω μὲ τὰ πολλὰ μου φῶτα.
Ἀνοίξετε σὰς λέγω νὰ μὴ μὲ πιάσῃ βήχας,
διότι, ἂν θυμώσω, ἔμπορεῖ νὰ βγάλω τρίχας.

Νὰ καὶ ἀλληλογραφία
δίχως γνώσεις καὶ σοφία.

Τῷ Δέλτα Ρό—τὸ Σάββατον πρὸ μεσημέρας ἴσως...
Πλὴν δὲν θὰ μεταβάλετε τὸ κατ' ἐκείνης μέσος;
Τῷ Κάπα Νι—Τὸ θεωρῶ μετ' ἀδικησίας,
πλὴν ὅπως δὴποτε ζητῶ κι' ἐγὼ πληροφορίας
Τῷ Φι Χι Βήτα—Ἀληθῶς τὰ πνεύματα φοβεῖσθε,
καὶ μὲ τὸ τραπέζι σας ἀλήθεια συγκινεῖσθε;
Τῷ Κάπα Όμικρον—Κανεῖς δὲν θὰ τὴν μεταπέσῃ;
πιστεύω ἡ φίλιὰ σας τοὺς φόβους τῆς νὰ σῶσῃ.
Τῷ Ἀχιλλεῖ—Περὶ αὐτοῦ ποσὸς δὲν ἀμφιδέλλω...
σὰς εἰπ' ὁ Καποδίστριας ποῖός ἐκλεψε τὸν Γάλο;

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις.

Πρὸς τὸ φωτογραφεῖον κοντὰ τοῦ Μωραῖτη
καὶ ἴλιγο παραπάνω δεύτερο τρίτο σπῆτι,
κεῖται τὸ μαγαζεῖον τῶν φίλων Ἀντωνάκη,
ποῦ φτιάχνουν τὴ μπουγάτσα θαρρεῖς μὲ κατμάκι.
Τρέξατε λοιπὸν ὅλοι, ἀγαπητοὶ φαγάδες,
κι' ἀρπάξετε μπουγάτσα, γλυκὰ καὶ λουκουμάδες.

Γνωστοποιούμεν, κύριοι, ἔστὸν κάθε συμπολίτη,
πῶς μιὰ πρεσβεία ἀμίσθος χρηθεῖ ἐτὴ Μαδρίτη.
Ὅποιος λοιπὸν ἐπιθυμεῖ τὴν θέσιν ν' ἀποκτήσῃ,
πρέπει νὰ ἔχῃ μερικοὺς ἐς αὐτὸν τὸν κόσμον γῦθση,
πρὸς δὲ νὰ εἶναι κάτοχος πολὺ μεγάλου πλούτου...
Πληροφορίαι δίδονται ἐτὴν Μπόρσα περὶ τούτου.

Ἐστὼν Φινουπούλων τὸ γνωστὸν κατάστημα ἐκεῖνο
ἕνα κρᾶσι δύο ἐτῶν μὲ θάρρος σὰς συστήνω
τόσο φθηνῶ, ποῦ ἂν τὸ πῶ δὲν θὰ νὰ τὸ πιστεύσῃς,
λεπτὰ ἐξήντα ἡ ὀκτῶ... μοναδικὴ ἡ γεύσις.

Εἰς τοῦ Ταμπάκοπούλου ἐκεῖ τὸ μαγαζί,
ἐς τὰ τόσα ἐκλεκτὰ του θὰ εὑρετὲ μαζί
τῆς τελευταίας μόδας γάντια πολὺ ποικίλα
δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ γιὰ τὰ δύο φῶλα.

Σὰν μασελαῖν καὶ καμαμπέρ καὶ νασατέλ ἀκόμα
κι' ἄλλα διάφορα τυριά, ποῦ λυόνουνε ἔστω στόμα,
ἔχουν ροκφόρ καὶ σὲν ζερδέ, πρὸς τοὺτοις δὲ καὶ στρεΐζινα,
ὥστε νὰ τρῶτε λέγωντας «γιὰ φέρε μας τὰ ἰδία»,
εἰς τῆς Εὐρώπης, κύριοι, τὸ Restaurant θὰ ἔρῃτε,
κι' ἀπὸ τὴν περιποίησιν θὰ ἐνθουσιασθῇτε.
Ὡς πρὸς τὰ ἄλλα φαγητὰ γνωστότατον τυγχάνει,
εἰν' ὁ Ζαμίας κύριος κι' αὐτὸ θαρρῶ σὰς φθάνει.

Κάτι πιάτα τοῦ τσιγάρου ποῦ τὰ δάξουνε ἑστὴ σάλα,
οὔτε δὲ πολὺ μικρούλια, οὔτε δὲ πολὺ μεγάλα,
μὲ τοὺς τίτλους τυπωμένους μερικῶν ἐφημερίδων
ἐς τοῦ κυρίου Χουτοπούλου τὸ κατάστημα χθὲς εἶδον.
Εἴμεθα ἐκ τῶν προτέρων βεβαίωτοι καὶ πάλι,
ὅτι τοῦ «Ρωμηοῦ» τὰ πιάτα θάχουν πούλησι μεγάλη,
ἐπειδὴ, ἐνθ' καθένας θὰ καπνίζῃ μὲ καμάρι,
ὁ «Ρωμηός» τὸν ναργιλέ του μέσ' ἐστὶ πιάτο θὰ φουμάρῃ.

Μιὰν ἀγγελίαν ἔστειλε κι' ἐμᾶς Πατριεὺς ὁ Μωμός,
εἰς στίχους λέγουσαν πολλὰ καὶ νόστιμα συντόμως.
Γνωρίζοντες πολὺ καλὰ ἐξ ὄνυχος τὸν ΜΩΜΟΝ,
σὰς λέγομεν πῶς πρόκειται νὰ βγάλῃ ἕνα τόμον
ἐκ ποιημάτων κωμικῶν, σατυρικῶν καὶ ἄλλων,
γραμμένων εὐφύεστατα μικρῶν τε καὶ μεγάλων.

Εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Ἀχαρνῶν ἑστὴν Ἀγορὰν πλησίον
τοῦ ΠΑΝΑΓΗ ΜΑΓΝΗΣΑΗ λαμπρὸν Καφεπωλεῖον.
Συγχρόνως κόδαι καὶ καφέ πολὺ φιλοκοιμμένον,
ὅτὸ εἶδος τοῦ ἐξαίρετον κι' εἰς ὅλους ψημιζμένον.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ὅτὸ Τυπογραφεῖο
Τοῦ Σταυριανοῦ κατέδει — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
Μὲ τῆς δρώμας τῶν Χαυταίων — μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενὰ τῶν «Εὐ Φρονούντων» — νύκτα ἑμέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τὸςους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μάντρα μὲ γαϊδουρία.